

Muzaffer BİLGİLİ

İkinci cins olmanın hele memleketimde ikinci cins olmanın ezil ve şairatıcı duygularına içindeki çocukluk yıllarım. «Oğlan mı doğdu, aferin, kız mı doğdu yazık» cümleleriyle kafam altüst. çocukluk yıllarım... Ve bu yıllarımda ezilmiş duyularım giderici bir ışık gibi bir dayanak gibi karşılaştığım «Kadın Gazetesi». İkinci cinsin, özellikle memleketimdeki ikinci cinsin benliğini bulması için yazan, çalışan İffet Halim, Hasene İlgaz...

Sonra öğrenim yıllarım, gençlik yıllarım... Üniversiteyle birlikte başlayan «Kadın Gazetesi»nde ki, ideallerle dopdolu umutlu günlerim. Ve ufak çaplı mesleki odasına Mesude Gürel'le birlikte adımımı attığım Kadın Gazetesi'nde çalışmalarım, yazılarım... Büyüklemlerim birlikte «hamle» heyecanlarım, «Kadın»ımızı yükseltmek, kadını eğitmek, gazetemizi yaymak, okutmak çabalarımız. Sonra yine yıllar, yine yıllar, emekler, emekler... Gece yaralarına kadar; mizanpazılar, klişeler, son Kadıköy vapuruna yetişmek için koşuşmalar... «İkinci cins» in bilinçlenmesi, ikinci cinsin ekonomik özgürlüğüne kavuşması için koşuşmalar. Sonuç mu?

Kapitale dayanan bir düzende binlerce ve binlerce satan alçaltıcı magazin basınının, uyutucu ve uyuturucu resimli dergilerin arasında ancak İffet Halim'in kava gibi gücüyle, çevresindekilerin idealist gayretleriyle ve bir kaç bin okuyucusunun desteğiyle yaşamaya çalışan, bu günümüzde te yayılabilen bir «Kadın» dergisi...

Sonuç mu? Acı ama, bu denli çabanın üstünde bir gerçek daha var... Bakın İstatistiklerin dilinde nasıl dolaşılıyor, «31 milyon nüfusun (6 yaşından yukarı olan) 25 milyonundan 13 milyonunu kadını okuyup yazamaz. Bu 25 milyonun 15 milyon kadındır ve kadının ise 3 milyon okuyup yazma bilmez.» Yani 15 milyon kadının 8 milyonu tamamen başkalarının öğütleriyle, kullaktan dolma sözleriyle itelenip sürüklenirler. Ve buna da zorludurlar. Çünkü öyle şartlandırılmışlardır. Er kişilerine sadece ekonomik bağlarla sıkıya bağlanmışlardır. Özgür değildirler. Ekonomik bağılıklarını koparacak araçları toplum vermez onlara...

Ve bizim «Kadın Gazetemiz» bu özgür olmayan hemcinslerine kendilerini tanıttırılmama izin vermez. İzdırabı içindedir bu 24 üncü yılında. Onların haklarını gerektikince koruyup gerçekleştirememenin ızdırabı içindedir. Ekonomik bağımsızlığı kendine saygı duyan, topluma saygı duyan ve topluma kendini bilinçli olarak kabul ettiremeyen milyonlara hemcinsinin ezilmişliğini yüreğinde duyuyor bu 24 ü yılında... Hem de, imkânları çerçevesinde, bütün gayretleriyle, ç-

alıştığı halde, hem de çırpındığı halde bu acı sonucunu biraz olsun değiştirememenin isyanını taşıyor.

Ve ben bundan yıllarca önce ilk gençliğim büyük idealleriyle «Kadın Gazetesi»ne giren ben, şimdi tüm gerçeklerin taşlaştığı yüzleri arasında, genç kardeşlerimin «Kadın» için, ezilmişlik içindeki 2 ci cins için, çok daha büyük işler başaracağı inancıyla «Kadın Gazetesi» ne ve onun ailesine, acı gerçekleri değişmiş görenek uzun yıllar diliyorum.

★

DUYUŞLAR

Yirmi seneyi geçkin bir mazisi vardır. Benim için Kadın Dergisinin... Orada ilk yazıya başladığım zaman, şimdiki dergimiz, Kadın Gazetesi namıyla çıkıyordu. Beni yirmi sene evvelinden, bu güne kadar; bağlayan kuvvet, kıymetli baş yazarımız, aynı zamanda dergimizin sahibi bulunan Sayın: İffet Halim Oruz ve bütün yazar arkadaşlarımız, Hatta idareci arkadaşlarımız. Hakikaten birbirlerine bağlı, saygılı, sevgili yerinde yapan kişilerdir. İşte bu sebepten ki Kadın Dergisi yaşamış daima onu sevenlerle beraber yirmidört yaşına girmişti.

Her sene bilindiği gibi bu sene de Mart ayının ilk günlerinde Dergimizin seneyi devriyesi yapılmaktadır. İşte bizlerde bu mutlu günümüzde, sonsuz bir sevinç duymaktayız.

Nedenine gelince:

Dergimizin böyle bir gecesinde bizler okuyucularımızla, arazi seven dost ve bütün arkadaşlarımızla bir arada başbaşa oluşumuz, hepimize sonsuz bir mutluluk vermektedir. Başta baş yazarımız Sayın: İffet Halim Oruz ve diğer yazar arkadaşlarımız. Hatta idareci arkadaşlarımız, sinde bir arada dergimizin uzun ömürlü olmasını diliyoruz, birarada kutlualım.

Nezahat PAYLI

★

İZLENİM

Mecmua hakkındaki izlenimlerimi soruyorlar. İzlenimlerim mi? 1954 yılından bu yana hastalığa bile pervasızca karşı çıkarak bugünkü mecmuaya, değerini okuyucularımın takdirine bıraktığım yazılar yazarak katkıda bulunan bana böyle bir soru sorulursa, ne cevap ne belediğim acı? 16 yıldır bir çocuk gibi eleiyip belediğim mecmua, kuzguna yavrusu şuh görünürlü misali niteliğindedir.

Sabriye KANAD